

בולעטין #5

וועד למען קדושת ארץ ישראל

ארגון מוקדש לעורר על מצות ישוב ארץ ישראל, שעל ידי זה נזכה
בקרוב לביאת המשיח בב"א
חודש שבט תשמ"ח

אין עוז קיץ מעכב לגאולה אלא תשובה ומעשים טובים

בספר חדושי אגדות חלק שלישי עמוד ריב - מסכת סנהדרין, וזה לשונו: **אמר רב כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה ומעשים טובים** ושמואל אמר דיו לאבל שיעמוד באבלו כתנאי רבי אליעזר אומר אם ישראל עושין תשובה נגאלין ואם לאו אין נגאלין אמר ליה רבי יהושע **אם אין עושין תשובה אין נגאלין אלא הקב"ה מעמיד להן מלך שגזירותיו קשות כהמן וישראל עושין תשובה ומחזירן למוטב תניא אידך רבי אליעזר אומר אם ישראל עושין תשובה נגאלין שנאמר שובו בני ישראל שובבים ארפא משובתיכם** אמר ליה רבי יהושע והלא כבר נאמר חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו חנם נמכרתם בעובדי כוכבים ולא בכסף תגאלו לא בתשובה ומעשים טובים אמר ליה רבי אליעזר לרבי יהושע והלא כבר נאמר שובו אלי ואשובה אליכם אמר ליה רבי יהושע והלא כבר נאמר **כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון** אמר ליה רבי אליעזר והלא כבר נאמר בשובה ונחת תושעון וגוי אמר ליה רבי יהושע לרבי אליעזר והלא כבר נאמר כה אמר ה' גואל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב גוי וגוי אמר ליה רבי אליעזר והלא כבר נאמר אם תשוב ישראל נאם ה' אלי תשוב אמר ליה רבי יהושע והלא כבר נאמר ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאור וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה כל אלה שתק רבי אליעזר:

אין עוז קיץ מעכב לגאולה אלא תשובה ומעשים טובים

אמר רב כל הקיצין כו'. וביאור ענין זה כי יש קיצין שהם מוכנים לגאולה שכאשר לא הגיעו אותם קיצים הן מעכבין הקץ, וכבר עברו כלם ואין עוז קיץ מעכב לגאולה אלא תשובה ומעשים טובים. ולא שיהיה דעת ר"א שלא יהיה גאולה אלא אם יעשו תשובה לא יהיו נגאלים ויהיה דבר ספק, שאין ספק בגאולתן של ישראל. אלא הפיי כמו שאמרנו כי הגלות הוא דבר מקרה, הן הגלות מצד עצמו שהוא יוצא מסדר העולם כי לפי סדר העולם ראוי שיהיה האומה הישראלית בארצם ולא תחת רשות אחרים.

בספר עקידת יצחק - שער לא, וזה לשונו: והנה אין ספק כי לצורך ההכרחיות הזה ייעדו כל הנביאים פה אחד, כי להשיב שבות האומה הנבחרת הזאת אל מכונתה ולהחזיר נשמות הנבואה לפגרי אנשיה והחיות רוח הקודש בקרבם, יקדים ה' שנית ידו להשיב יסודי הבנין לאיתנן ולקבץ נדחיהם לא ישאר אחד. אדון הנביאים אמר (דברים ל') ושב ה' אלהיך את שבותך גוי. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך וגוי. והביאך ה' אלהיך וגוי. ומל ה' אלהיך את וגוי. עד כי ישוב ה' לשוב עליך לטוב כאשר שש על אבותיך וכו'. ישעיהו (כ"ז) ואתם תקלטו לאחד אחד בני ישראל, והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וגוי. ירמיהו (ג') שובו בני ישראל שובבים נאם ה' כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון ונתתי לכם רועים

כלבי ורעו אתכם דעה והשכל היה כי תרבו ופרייתם בארץ בימים ההמה נאם ה' לא יאמרו עוד ארון ברית ה' ולא יעלה על לב וגו'. בעת ההיא יקראו לירושלם כסא ה' ונקוו אליה כל הגוים לשם ה' לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שרירות לבם הרע. ירצה, כי בקבץ אותם הקבוץ השלם שהזכיר ובהיותם רועים שם דעה והשכל, יקנו מהשלמות שיעור רב ועצום, עד שלא יעשו עוד ככל אשר היו עושים עד הנה. וזה, כי בכל ימי הצלחתם היו פונים אחרי שרירות לבם, והמה רצים איש לביתו ולכרמו ולשדהו וליתר עסקיו, ומשליכים אחרי גוים מצוות ה' חוקותיו ותורותיו. והטובים שבהם בנוח עליהם הרוח אומרי ברית ה', והיה עולה על לבם שמץ דבר טוב, ומזכירין על לבם או ממה שזכרו ופקדו לעשות, כי כל חסדם כענן בקר וכטל משכים הולך. אמנם בימים ההם ובעת ההיא תהיה האמירה והזכירה והפקידה תמידית, מחוברת עם העשייה השלמה, לא יפרדו מהם כלל ליפנות אחרי שרירות לבם הרע, ולא יאמרו עוד ארון ברית ה' ולא יזכרוהו ולא יפקדוהו, באופן שלא יעשה דבר ממה שהיזכרו ויפקדו ויעלה על לבם, כי כאשר

בספר עקידת יצחק - שער לא וזה לשונו: **יקראו בפייהם לירושלם שהוא כסא ה' ומקום ארון הברית**, כן יוציאוהו אל המעשה עד שיקוו כל הגוים אליה בשם ה', ולא ילכו עוד אחרי שרירות לבם הרע:

סוף דבר כל הנביאים פה אחד נבאו על צורך חזרת השבטים ויחידיהם אל מושבן, והוא מה שכווננו אליו, אלא שנמשך הביאור אל הכתוב הזה אשר נבוכו בו כל המפרשים ז"ל והוא נכון מאד: והנה יחזקאל (ל"ז) הפליג להורות זה הענין הנכבד, ובייחוד בשבט הזה אשר אנחנו עליו, כמו שאמר, ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל חביריו, ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חביריו וקרב אותם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך וכאשר יאמרו אליך וגו' כל הפרשה כלה. ועתה ראה כי **להורות עוצם ההשגחה האלהית ותכלית ההקפדה אשר לו להשיב נדחי ישראל על כיוון מספרם מבלי שידיח מהם שום נידח**. המשיל שתי המשפחות האלה, אשר על שמם נקראו שתי בתי ממלכות ישראל לענין קיבוץ כל אישיהם אליהם, מבלי שישאר בין העמים שירד שריד לשני שותפים הנושאים ונותנים בהקפה שחולקין עץ אחד לשנים נכנס מכאן ויוצא מכאן, באופן שאי אפשר שיתואם עם שום אחד מהחצאין, זולתי החצי ההוא, ומתאימין אותם יחד, וחורצים על מקום חבורם, חריצים כמספר אשר ירצו, ונוטל זה אחד וזה אחד, ועושין כזה כל ימי האריך המשא ומתן ביניהם, ובסוף פקודת חשבונם חוזרין ומתאימין אותן, ומה שימצא חרוך על שניהם הוא שריר וקיים. ודוגמת זה צוה (שם) ליקח עץ אחד ולכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל המתחברים עמו, כלומר זהו אשר לו, ויקח עץ אחד ויכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חביריו, כי הוא ישאר בידו גם הוא ושיקריב אותם אחד אל אחד לעץ אחד, עד שיתואמו יחד להיות לאחדים בידו, לומר ראה זה אחד הוא, וכאשר ישאלו מה אלה לו, ישיב כה אמר ה' הנה אני לוקח את עץ יוסף אשר ביד רפאים ושבטי ישראל חביריו, כלומר אשר בו חקוקים כל השבטים המתחברים עמו וכל אישיהם אחד אל אחד, ונתתי אותם עליו את עץ יהודה אשר בו חקוקים שבטיו ואשיו גם כן, ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידי להתאמץ ביחד, וכאלו יברר על כל אחד מהעצים האלה כי הוא זה, ודבר אליהם **כה אמר ה' אלהים הנה אני לוקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וגו' ועשיתי אותם לגוי אחד וגו', ומלך אחד יהיה לכלם** ולא יהיו עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד.

הנה שנתבאר שסוף הישועות יהיה בתחלתן, רצוני, על ידי קיבוץ המפוזרים והשיב הנדחים, כי על זה האופן הוא אפשר ולא בזולתו.

וועד למען קדושת ארץ ישראל